

ægtepar. Jeg håber også, at hr. Rune Lund kan indse, at der er argumentationen imod det her altså nået ud over kanten.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og så er der en medspørger, hr. Per Clausen.

Kl. 17.35

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg, at vi er nået frem til klarhed over, hvordan det her er, nemlig at når der er tale om et ægtepar, så vil den, der ikke opfylder kravet om 300 timer, blive frataget kontanthjælpen. Men det er rigtigt, som ministeren siger, at endnu er regeringen ikke kommet så langt, at den mener, at det skal være et generelt princip for at kunne modtage kontanthjælp, at man skal arbejde 300 timer i løbet af 2 år.

Men hvad det er, der forhindrer ministeren i at indføre det, som er et generelt princip i lovgivningen, forstår jeg ikke helt. Altså, jeg synes, det er sympatisk, at ministeren ikke har fået tanken endnu, men hvad det er for et princip, der forhindrer det, kan jeg i grunden ikke helt forstå, for det vil jo ifølge ministeren føre til, at folk kommer i arbejde.

Nu tror jeg, der er en anden ting, jeg godt vil tage lidt op, og det er måske der, hvor det går en lille smule galt. Det er måske, fordi man overhovedet bruger det her matchsystem, hvor man jo i rådgivnings- og vejledningshenseende anbringer folk i forskellige grupper, og det kan være godt nok, men det er måske også en lille smule tilfældigt. Det er bare ret afgørende, når de tilfældigheder fører til, at folk kan tabe retten til kontanthjælpen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu taler vi jo om professionelle medarbejdere, som arbejder med de her ting i deres hverdag. Det er utrolig vigtigt, synes jeg, at vi skal kunne dokumentere, at det, vi gør for at hjælpe mennesker nærmere arbejdsmarkedet, så også virker. Og derfor må jeg igen understrege, at det ikke er et indisk kastesystem, vi taler om her, selv om hr. Per Clausen gerne vil fremstille det på den måde. Det er ikke sådan, at vi siger: en gang gruppe tre, altid gruppe tre.

Det her er et arbejdsredskab for sagsbehandlernes. Det er et dynamisk system, som forhåbentlig viser, at mange bevæger sig opad mod beskæftigelse. Men nogle bliver da syge, for

nogle indtræder der familiemæssige problemer osv., som gør, at de rykker ned i grupperne.

Men målet med det er, at vi ved, hvad det er, vi gør, og sådan set kan dokumentere, om det, vi gør, så også får de resultater, som vi tilsligter.

Formanden:

Hr. Per Clausen for det andet og sidste spørgsmål.

Per Clausen (EL):

Det kan godt være, at det her er et dynamisk system, at det er velfungerende i forbindelse med rådgivning, selv om jeg har stiftet bekendtskab med det og måske synes, at det ikke ser helt sådan ud. Men lad det være.

Problemet er jo, at den her flytten op og ned får afgørende konsekvenser for menneskers økonomiske situation. Det er jo meget sandsynligt, at mange sagsbehandlere, når de står over for en person, der vil tabe kontanthjælpen, fordi vedkommende ikke har været i stand til at få arbejde i de her 300 timer på trods af sagsbehandlernes og alle de andre konsulenter, der er omkring den her, samt vedkommendes egne ihærdige indsats, så vil kunne konkludere, at vedkommende nok i virkeligheden er et match 5.

Men vil beskæftigelsesministeren så ikke bare komme og sige, at der viser vi igen, hvordan det er behandler systemet og forsørgermentaliteten, der har taget magten i socialrådgivernes sind. Det er måske det, jeg er lidt bekymret for, for det er, som om der jo helst skal falde nogle ud her, for at det tal, der ligger bag det her, også kommer til at holde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan jo ikke skjule, at når man indfører en regel som 300-timers-reglen, så får den også konsekvenser for nogle. Det er jo sådan set meningen med at indføre reglen. Og derfor er det en lidt mærkelig diskussion.

Jeg synes, det er et rigtig godt system, vi indfører. Hr. Per Clausen, hr. Rune Lund og hr. Morten Østergaard synes, at det er et meget dårligt system, fordi Enhedslisten og Det Radikale Venstre har et helt andet syn på det her. Men jeg må sige, at jeg synes, det er en god ting, vi gør. Det bryder den negative sociale arv, og det sikrer, at mennesker kommer ud og får en tilknytning til det danske samfund. Og det er det, vi utrætteligt arbejder på hele tiden.